

SCENARIUL CELUI DE-AL III-LEA RAZBOI MONDIAL IN SIRIA RUSIA, CHINA ȘI IRAN / SUA, UE ȘI TURCIA

Ana-Simina SAVA
Facultatea de Științe Socio-Umane
Departamentul de Științe Politice, Relații Internaționale și Studii de Securitate
Universitatea „Lucian Blaga” din SIBIU

Abstract: *The aim of this paper is to assess the implication of China in a potential World War Three in Syria. It analyses the way in which China offered its support to the region, but also the fact that in a war scenario, it will definitely join the Russian and Iran coalition. On the dark side of the story, there is an explanation of how the muslims plan to take over several countries territory and occupy a vast region, over three continents in order to create an enormous caliphate ruled by the Sharia law. Furthermore, people of the high class and elites all over the world, already started to prepare for a potential war, building bunkers where they can survive a potential war. In order for this not to happen, several world powers have been taking action in the region for quite a while now. Military troops and equipment have been deployed, in order to control and eliminate ISIS. Although, in this particular situation, there is a worldwide debate, if this is not actually part of a NWO plan. All of the countries taking part to the events in the region must be very careful, not to accidentally do something that might start a global war. For this particular reason, China did not send yet any military troops and tries to still keep themselves out of the military equation. Besides this, they are not even taking any refugees, but on the other hand, they are very interested in maintaining their economic interests in the region.*

Keywords: WW3, China, Syria, refugees, crisis, military, security, USA, Russia

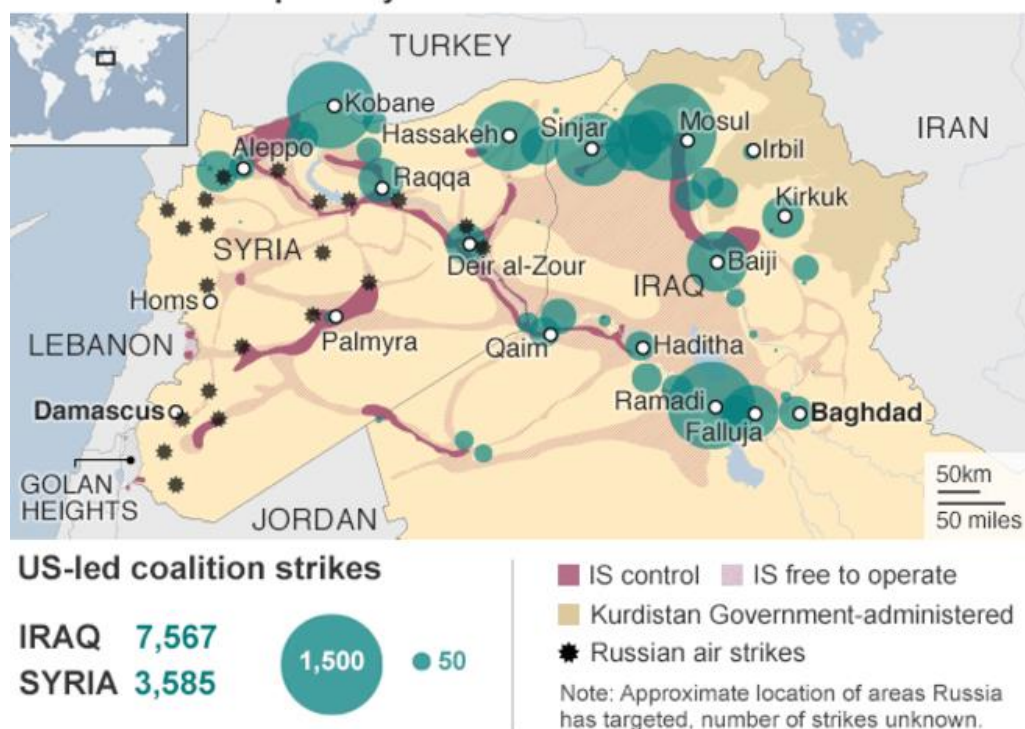
1. Intorducere

În ultima perioadă, începând cu a doua jumătate a lui 2015, șansele pentru un al treilea Război Mondial au crescut simțitor, o dată cu faptul că atât Rusia cât și China și-au trimis trupe militare în Siria. Cele două țări au primit ajutor de la Iran, Iraq și inclusiv Siria, formând împreună un centru de informații și apărare, utilizat în interese comune, focusat în special pe

apărarea armatei Siriene a președintelui Bashar Al-Assad și având ca țintă principală luptătorii ISIS. Iranienii îl sprijineau deja de multă vreme pe Bashar Al-Assad, datorită alianței lor din regiune, în special prin gruparea Hezbollah.

Probabilitatea ca în viitorul apropiat să erupă un conflict de nivel mondial în Siria, este din ce în ce mai mare. Având Statele Unite, Marea Britanie, Franța, Turcia și Israelul, care deja operează în Siria ca o „alianță neîncheată” pe de-o parte, iar de partea cealaltă Rusia, China, Iran și Iraq împreună cu armata Siriei, scenariul unui război este aproape evident.

Air strikes in Iraq and Syria

Source: Institute for the Study of War, US Central Command, 13 April 2016

BBC

Bombardamentele rusești și ale coaliției SUA în Iraq și Siria, din ultimele șase luni
Sursă: BBC News ¹

Mai sus avem o hartă a atacurilor rusești și a coaliției Statelor Unite, pe tot decursul ultimelor șase luni. La momentul actual, alianța trupelor rusești cu cele iraniene și chineze împreună cu armata siriană permite regimului al-Assad să rămână la putere, deși acesta a pierdut foarte mult teren în favoarea ISIS.

¹ BBC News, „Islamic State group: Crisis in seven charts”, <http://www.bbc.com/news/world-middle-east-27838034>, (Accesat în 16 aprilie 2016)

2. China se alătură Rusiei în Siria

Putin, împreună cu Xi Jinping

Sursă: Express UK

Rusia a avut o lungă serie de atacuri împotriva grupului terorist, iar la începutul toamnei 2015 trimisese deja trupele speciale rusești de elită în zonă. Apoi, în decursul toamnei anului 2015, două vase de război din marina Chineză, un port-avion Liaoning-CV-16 cu avioane de luptă J-15 și un alt vas lansator de proiectile, s-au alăturat rușilor, trecând Canalul Suez în Egipt și ajungând în porturile Siriene prin Marea Mediterană.¹

În același timp, liderii de la Beijing insistă să rămână în preajma Organizației Națiunilor Unite în regiune, indicie ale unei potențiale acțiuni susținând un răspuns coordonat la amenințarea teroristă în creștere.

În noiembrie 2015, Ministrul Afacerilor Externe Chinez, Wang Yi, a declarat la Consiliul de Securitate al ONU: „Nu ne putem permite, la nivel mondial, să stăm de-o parte și să privim cu mâinile încrucișate, dar în același timp nici nu putem să intervenim într-un mod arbitrar.” Acesta

¹ Rob, Virtue, „Putin's boost in battle against ISIS: China preparing to 'team up with Russia in Syria’”, <http://www.express.co.uk/news/world/610286/China-preparing-to-team-up-with-Russia-in-Syria-Boost-for-Putin-in-battle-against-ISIS>, (Accesat în 10 martie 2016)

a adăugat faptul că marile puteri ar trebui să se unească împotriva acestei „violente ideologii extremiste”.¹ Wang Yi s-a întâlnit cu omologul sau rus, Sergey Lavrov, pentru ca mai apoi acesta din urmă să declare că cele două țări se află în „poziții similare” atât în chestiuni domestice cât și internaționale.

Cu toate acestea, în ultima perioadă China a devenit, alături de restul națiunilor implicate în regiune, ținta amenințărilor teroriste ISIS. Totul a început atunci când liderul ISIS Abu Bakr al-Baghdadi a trimis o cruntă amenințare Chinei prin opresiunea minorității musulmane Uighur din regiunea Xinjiang. Beijingul pretindea faptul că membrii grupării Uighur, mișcarea islamică din estul Trukistanului, se antrenează împreună cu extremiștii din Siria și Iraq. Oficialii chinezi au declarat, de asemenea, că se confruntă cu amenințări teroriste severe în regiunea Xinjiang, unde sute de oameni au decedat pe parcursul ultimilor trei ani.² Mai mult, în octombrie 2015, ISIS a transmis niște poze ale unui cetățean chinez, recent dispărut din acea regiune, pentru care cereau și o răscumpărare.

Ministrul Afacerilor Externe chinez – Wang Yi la Consiliul de Securitate al UN

Sursă: Express UK

De asemenea, ISIS și-a manifestat dorința de a-și întări prezența în China, într-un document eliberat recent de către grupare. Mai jos este o harta a țărilor pe care aceștia și-au propus să pună stăpânire până în 2020.

¹ BBC News, „Islamic State group: Crisis in seven charts”, <http://www.bbc.com/news/world-middle-east-27838034>, (Accesat în 16 aprilie 2016)

² Rob, Virtue, „Putin's boost in battle against ISIS: China preparing to 'team up with Russia in Syria'”, <http://www.express.co.uk/news/world/610286/China-preparing-to-team-up-with-Russia-in-Syria-Boost-for-Putin-in-battle-against-ISIS>, (Accesat în 10 martie 2016)

Zonele pe care ISIS vrea să pună stăpânire până în 2020

Sursă: Express UK

Brutala organizație teroristă plănuiește ca până în 2020 să pună stăpânire pe o vastă regiune, care se întinde din Spania până în Africa de Nord și China. Conform acestei hărți, ISIS urmează să preia controlul Orientului Mijlociu, Africii de Nord, Europei de Est și Spaniei, în următorii patru ani, cu scopul de a-și întregi și extinde la dimensiuni de neconceput califatul. Califatul este o organizație statală guvernată de legea Sharia.¹

Pentru o lungă perioadă, China și-a menținut neutralitatea față de afacerile externe ale altor state, dar această situație a început deja să aibă o influență asupra țării, nu doar din motivul amenințărilor teroriste, dar și din privința impactului asupra economiei statului Asiatic. Un bun exemplu în această privință îl constituie corporația națională China Petroleum, care a fost forțată să-și părăsească terenurile petroliere din Siria. China ar suferi enorm din punct de vedere financiar dacă același lucru s-ar întâmpla și cu terenurile din Iraq, în cazul în care acestea ar cădea pe mâinile ISIS. Din păcate, orice intervenție Chineză în regiune ar putea declanșa războiul împotriva SUA, lucru care însă ar fi în totalitate favorabil aliaților Ruși datorită strategiei lor în Siria.

3. Pregătiri suspecte

Din prisma unor așa zise întâmplări din decursul ultimei perioade, mulți ar putea bănuî faptul că Al treilea Război Mondial se apropie cu pași repezi, multe aspecte fiind îndeaproape

¹ Jake, Burman, „ISIS Warning: Horrifying map of target countries it wants to dominate in Europe by 2020”, <http://www.express.co.uk/news/uk/597254/ISIS-Map-Europe-Terror-Organisation-Andrew-Hosken-Caliphate-Abu-Musab-al-Zarqawi>, (Accesat în 10 martie 2016)

pregătite, iar ceea ce până acum ardea mocnit, stă să explodeze în viitorul apropiat. Începând cu septembrie anul trecut au apărut tot felul de articole în presă, cum că războiul de fapt ar fi început deja.¹

Putin vs. Obama și implicarea lor militară în Siria

Sursă: All New Pipeline

La scurt timp după aceste evenimente din toamna anului trecut, în noiembrie 2015 apărea o știre cum că elitele și oamenii foarte bogați se pregătesc pentru ceea ce ar avea să urmeze, construindu-și case cu tehnologii de ultima oră, având o securitate de cel mai înalt nivel, adevărate bunchere. Oare știu ei ceva ce restul lumii nu a aflat încă?²

Trupele militare și de intellingence ale SUA se află într-o continuă și sistematică pregătire pentru Al Treilea Război Mondial. În ceea ce privește părerea Pentagonului, un conflict militar cu Rusia și China este inevitabil, iar acest lucru a devenit obiectivul numărul unu în planurile lor tactice și strategice. Cu alte cuvinte, pregătirea Statelor Unite în ce privește folosirea de arme cibernetice, vase portavion, avioane de luptă, lansatoare de rachete sau bombe ș.a.m.d. nu are loc doar datorită evenimentelor recente, fie ele în Ucraina, Siria sau Marea Chinei de Sud, ci face parte dintr-un plan elaborat care are de mult în vedere un potențial război la nivel mondial.

¹ Stefan, Stanford, „'Extremely Unusual Events' Suggest Prelude To WW3 As US Proxy War With China And Russia Gets Ready To Explode Burning Hot!”, http://allnewpipeline.com/Extremely_Unusual_Events_Prelude_To_WW3.php, (Accesat în 16 martie 2016)

² Daniel, Barker, „Prepping, elitist-style: World's super-rich preparing for societal collapse with high-tech security systems, impenetrable homes and bulletproof everything”, http://www.naturalnews.com/051898_safe_rooms_high-tech_security_elite_prepping.html, (Accesat în 16 martie 2016)

Aceste potențiale conflicte sunt probabile să se declanșeze într-o perioadă următoare relativ scurtă, de câțiva ani mai degrabă decât decade.

4. China, o putere militară supravegheată îndeaproape

Prezența militară a Statelor Unite în Asia a stat la baza a șaptezeci de ani de prosperitate și stabilitate – China fiind principalul beneficiar. În zilele noastre, prezența SUA în Pacific este amenințată de creșterea și gradul de evoluție a forțelor armate chineze.

De-a lungul ultimilor câțiva ani, China a revendicat o întinsă suprafață din Marea Chinei de Sud. Pe acele suprafețe a construit insule artificiale pe care și-a plasat vaste baze militare, solicitând armatelor altor state să păstreze o distanță de minim 12 mile marine în jurul acestora. Acest lucru amenință principiul fundamental al libertății de navigație, într-o zonă în care se transportă aproximativ 30% din transportul maritim mondial.¹

Construcția insulelor Spratley în Marea Chinei de Sud

Sursă: The Telegraph

Să ne amintim, în primul rând, faptul că o țară ca și China nu este un novice pe tabla diplomatică de șah a lumii. China este parte din Consiliul de Securitate al ONU, în timp ce doi dintre cei mai puternici rivali asiatici, India și Japonia, nu sunt. Este adevărat, China este slab

¹ Shashank, Joshi, „Is World War Three between China and the West inevitable?” <http://www.telegraph.co.uk/news/uknews/defence/11941416/Is-World-War-Three-between-China-and-the-West-inevitable.html> , (Accesat în 16 martie 2016)

reprezentată în unele instituții cheie la nivel mondial, care au fost create după al doilea război mondial. De exemplu, se situează pe locul al șaselea în acțiuni cu drept de vot în cadrul FMI, în ciuda faptului că este cea de-a doua economie din lume.

Dar în același timp, țări ca Marea Britanie s-au înghesuit să se alăture Chinei în AIIB (Asian Infrastructure Investment Bank). De asemenea, banca de dezvoltare fondată de cele cinci țări „BRICS” (Brazilia, Rusia, India, China și Africa de Sud) va avea sediul în China. Este bine de luat în considerare că la momentul actual Banca de Dezvoltare Chineză (China Development Bank), oferă mai multe credite decât Banca Mondială (World Bank).¹

Mai mult decât atât, „poziția de lider al OCS pare a fi mai degrabă deținută de către China, prin performanțele economice constante, iar datorită faptului că Beijingul consideră rolul organizației ca fiind în primul rând unul al cooperării economice, este puțin probabil ca autoritățile chineze să renunțe la această poziție pentru a face concesii militare Rusiei cu privire la formarea unei alianțe militare ale cărei acțiuni nu este clar în ce direcție ar fi îndreptate. Poate tocmai de aceea cooperarea militară dintre China și Rusia a fost limitată la comerțul cu armament și desfășurarea de exerciții militare al căror scop a fost securitatea regională.”² Momentan China rămâne destul de rezervată în privința situației din Siria, dar pe de altă parte depinde aproape în totalitate de petrolul din Orientul Mijlociu.

În ceea ce privește securitatea, pesimiștii ar spune probabil, că traiectoria Chinei nu oferă nici o altă opțiune decât cea de a potoli pretențiile sale radicale din Pacific. Acest lucru ar putea părea înțelept pe de-o parte. Deși China ar putea oricând să-i eclipseze pe fiecare dintre rivalii săi în parte, adversarii săi construiesc legături noi și mai puternice unul cu altul, în ciuda dezacordurilor lor proprii.

Pe măsură ce SUA se grăbește să trimită nave militare în regiunea de 12 de mii de mile marine distanță de insulele artificiale ale Chinei³ pentru a-și exercita libertatea de navigație, apar indicii puternice cum că al treilea Război Mondial între China și Statele Unite ale Americii este inevitabil. Prezența militară masivă de la Washington în Asia joacă un rol cheie în prosperitatea și stabilitatea din regiune.

De ce sunt experții îngrijorați cu privire la un potențial de război?! Bugetul Chinei de apărare a crescut la o medie de 11%, în ultimii 20 de ani, triplându-se, iar economia a crescut de 10 ori în ultimii zece ani.⁴ Investițiile Chinei în apărare s-au triplat în ultimul deceniu. China a

¹ Shashank, Joshi, „Is World War Three between China and the West inevitable?” <http://www.telegraph.co.uk/news/uknews/defence/11941416/Is-World-War-Three-between-China-and-the-West-inevitable.html> , (Accesat în 16 martie 2016)

² Mihai-Ștefan, Dinu, „Federația Rusă – elemente cheie ale participării în OCS (Organizația de Cooperare de la Shanghai), Consiliul NATO – Rusia, BRIC (Brazilia, Rusia, India, China) și posibilele influențe în Asia Centrală și Caucaz, cu repercusiuni asupra României”, Editura Universității Naționale de Apărare „Carol I”, București, 2010, p. 5

³ Vikas, Shukla, „Strong Indications Of World War 3 Between The U.S. And China”, <http://www.valuewalk.com/2015/10/strong-indications-of-world-war-3-between-the-u-s-and-china/> , (Accesat în 16 martie 2016)

⁴ Idem 9.

avertizat că este gata să folosească forța militară în cazul în care SUA încalcă apele sale teritoriale.

Ar fi fost punctul culminant al manevrelor politice, diplomatice și militare din China și SUA, pe parcursul anului trecut. China și-a revendicat suveranitatea asupra vastelor suprafețe din Marea Chinei de Sud, și a construit facilități militare, fapt care subliniază cât de repede și dramatic s-a mutat echilibrul militar în regiunea Asia - Pacific.

China este întradevăr, cu zeci de ani în urmă față de SUA în ceea ce privește tehnologia militară, dar nu este mai slabă decât SUA în Marea Chinei de Sud. Acesta are un important avantaj geografic, fapt pentru care nu trebuie neapărat să joace cu aceleași arme ca și SUA, pentru a-și domina și apăra propria curte. China nu este slabă nici din punct de vedere diplomatic. Este un membru permanent al Consiliului de Securitate ONU, iar relațiile sale cu Rusia sunt la vârf. Experții internaționali de securitate au toate motivele să creadă că aceasta nu se va da înapoi în Marea Chinei de Sud. Este la latitudinea SUA să aleagă dacă acceptă poziția dominantă de la Beijing în Asia - Pacific și reziliază acordurile de securitate cu aliații săi din Asia, sau riscă enorm, declanșând un al 3-lea Război Mondial cu niște consecințe inimaginabile.

5. Coreea de Nord, o nouă amenințare?!

Kim Jong-un a condamnat Beijingul într-un document usturător, datorită faptului că aceștia au luat parte la sancțiunile recente ONU împotriva regimului său și implicit Coreei de Nord. Kim Jong-un, a amenințat China cu un război nuclear, după ce a numit China un „inamic al Coreei de Nord”.¹ Document datat la 10 Martie 2016, învinuiește China de „trădare a socialismului” și amenință cu „o furtună nucleară”. El afirmă: „Noi trebuie să ne schimbăm atitudinea față de Chinezi și să le plătim cu aceeași moneda”.²

¹ David, Raven, „WWIII fears as Kim Jong-un threatens China with 'nuclear war' and declares country 'an enemy'”, <http://www.mirror.co.uk/news/world-news/wwiii-fears-kim-jong-un-7665166>, (Accesat în 4 Aprilie 2016)

² Vikas, Shukla, „Strong Indications Of World War 3 Between The U.S. And China”, <http://www.valuewalk.com/2015/10/strong-indications-of-world-war-3-between-the-u-s-and-china/>, (Accesat în 16 martie 2016)

Liderul Nord Coreean, Kim Jong-un și-a pierdut răbdarea față de China
Sursă: Mirror

Raportul, care a poziționat China în postura de „inamic detestat”, a fost publicat de către Partidul Muncitorilor din Coreea de Nord și preluat de către canalele de știri din Coreea de Nord de pe site-ul Daily North Korea. Aceasta adaugă: „Toți membrii de partid și toată forță de muncă trebuie să se alăture procesului de strivire a Chinei și să exercite presiuni, cu forța unei furtuni nucleare, pentru trădarea socialismului”.¹

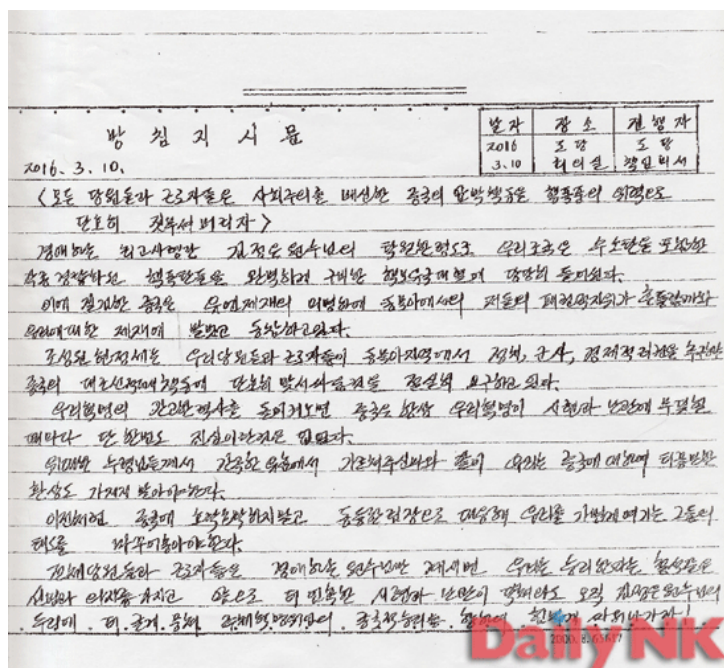
China a apărut Coreea de Nord în 1950-1953 în Războiul Coreean și a fost considerată a fi cel mai apropiat aliat al țării, dar și cel mai mare partener comercial. Însă, la începutul lunii martie a anului acesta, China a fost de acord cu o propunere SUA, care ar avea un impact dramatic asupra restricțiilor deja existente, după testul nuclear al Coreei de Nord de pe 6 ianuarie.²

Lee Young Hwa, profesor la Universitatea Kansai, a relatat faptul că Nord Coreenii au declarat deschis China ca fiind un „stat inamic”, plasându-l pe aceleași loc ca și Coreea de Sud, SUA și Japonia. Este explicat în acest document cum că statul Chinez „a fost un participant dornic”, în stabilirea sancțiunilor „îngrijorat fiind de faptul că statutul său de dominație în Nord - Estul Asiei va fi contestat”.³

¹ Kim, Ga Young, „WPK lays out scathing new approach in relations with China”, <http://www.dailynk.com/english/read.php?cataId=nk00100&num=13836> , (Accesat în 4 aprilie 2016)

² Idem 11.

³ David, Raven, „WWIII fears as Kim Jong-un threatens China with 'nuclear war' and declares country 'an enemy'”, <http://www.mirror.co.uk/news/world-news/wwiii-fears-kim-jong-un-7665166> , (Accesat în 4 Aprilie 2016)

Documentul în care China este acuzată de trădarea Coreei de Nord
Sursă: Daily North Korea

6. Rusia și China atrag atenția ONU

Pericolul reprezentat de armele biologice (BWC) și armele chimice (CWC) zăbovește încă două decenii după sfârșitul războiului rece. O revoluție în bio-tehnologie a făcut posibil crearea unor bio-tehnologii disponibile mult mai ușor și poate prezenta un potențial risc. Procedeele chimice cu dublă utilizare prezintă, de asemenea, o serie de provocări în curs de desfășurare.

Progresele au fost cu siguranță realizate de Convenția privind Armele Chimice (CIAC) și de Organizația pentru Interzicerea Armelor Chimice (OIAC) în distrugerea stocurilor de arme chimice declarate. Cu toate acestea, progresele înregistrate cu privire la punerea în aplicare a Convenției privind armele biologice a fost mai lentă, datorită lipsei unui mecanism de verificare formală. În ciuda diminuării amenințărilor, un număr tot mai mare de state încep să își îndeplinească angajamentele asumate în cadrul convențiilor internaționale.¹

Syria – Protocolul Tratatului de la Geneva

Arme biologice:

„Declarațiile de stat: Președintele al-Assad a făcut aluzie la procesiunea unei capacități de arme biologice, în conformitate cu raportul din 2010.

¹ Tom Z., Collina, „Chemical and Biological Weapons Status at a Glance”, <https://www.armscontrol.org/factsheets/cbwprolif>, (Accesat în 4 Aprilie 2016)

Alegatii: Siria a întreprins activități interzise de BWC . În conformitate cu raportul pe 2010, nu există nici o dovadă că Siria a „abandonat acțiunile din trecutul său și intențiile de a dezvolta un factor de descurajare a creerii armelor biologice sau chimice”. Președintele Obama spune că SUA monitorizează situația foarte îndeaproape, fapt care agravează conflictul civil.

Potențiale sisteme de livrare: avioane de luptă, elicoptere, artilerie, rachete de croazieră anti-navă și rachete sol-aer tactice”.¹

Arme chimice:

„Declarațiile de stat: La 20 septembrie 2013, Siria a prezentat o declarație a armelor sale chimice la OIAC, după ani buni în care a negat existența programului. Declarația Siriei a venit odată cu aderarea la CIAC, după ce regimul a folosit agenți chimici împotriva rebelilor în zonele deținute de aceștia în Siria.

Alegatii: Siria are un program extins care produce o varietate de agenți. Există, de asemenea, unele acuzații cum că arme chimice ar fi fost dislocate de pe rachete SCUD. În 16 septembrie 2013, un raport al ONU a confirmat că „sarin” a fost folosit în atacul din 21 august 2013, în Damasc.

Potențiale sisteme de livrare: aeronave, rachete de artilerie sau rachete balistice”.²

Rusia și China au propus Consiliului de Securitate al ONU să ceară o raportare a statelor atunci când acestea au arme chimice în curs de dezvoltare în Siria, dar unii diplomați au respins această cerere în încercarea de-a distrage atenția de la acuzațiile guvernului sirian cum că ar folosi astfel de arme.

Rusia și China a transmis un proiect de rezoluție pentru corpul de 15 membri. Ambasadorul rus la ONU, Vitali Ciurkin a spus că această raportare ar putea servi drept un factor de descurajare a grupurilor teroriste de la utilizarea armelor chimice. Proiectul de rezoluție, ar cere ca statele, în special cele învecinate Siriei, „să raporteze imediat orice acțiune a actorilor nestatali în achiziționarea, fabricarea, posesia, transportarea, transferarea sau folosirea de arme chimice”.³

Siria a fost de acord să își distrugă armele chimice în 2013, datorită unei înțelegeri între Moscova și Washington, dar OIAC a găsit dovezi cum că aceste arme au fost folosite în continuare „sistematic și repetat”.⁴ Atât forțele guvernamentale cât și opoziția au negat folosirea armelor chimice.

¹ Idem 18

² David, Raven, „WWIII fears as Kim Jong-un threatens China with 'nuclear war' and declares country 'an enemy'”, <http://www.mirror.co.uk/news/world-news/wwiii-fears-kim-jong-un-7665166> , (Accesat în 4 Aprilie 2016)

³ Michelle, Nichols, „Russia, China Want UN Focus on Militants Using Poison Gas in Syria”, <http://uk.reuters.com/article/uk-mideast-crisis-syria-chemicalweapons-idUKKCN0XA2EM> , (Accesat în 17 aprilie 2016)

⁴ Idem 18.

7. Strategia Chinei în Siria, mai mult sau mai puțin înțeleaptă

„Poate fi o surpriză pentru multă lume că nu arabii, în 1973, ci americanii, în 1941, au fost cei care au impus primul embargou petrolier din lume. Unchiul Sam a tăiat imediat importurile de petrol ale Japoniei, imediat după brutală invadare a Chinei de către aceasta. ... De asemenea, a lăsat Japonia cu o rezervă foarte mică de petrol, care urma să se termine repede, astfel că, într-un fel, i-a lăsat acesteia puține șanse de a evita războiul cu Statele Unite, care avea să se declanșeze în urma atacului de la Pearl Harbour. ... Acum, China este cea mai mare economie mondială care nu are o rezervă strategică substanțială de petrol, și implicit cea mai vulnerabilă la accidentele pieței mondiale de petrol. Fără importuri, China poate supraviețui doar 10 zile, față de 60 de zile în cazul Statelor Unite sau 100, în cazul Japoniei.”¹ Din acest simplu motiv, China nu își poate permite să comită nici o greșală în regiunea Orientului Mijlociu, în prezenta ecuație.

Războiul sirian, este un coșmar umanitar și de securitate în curs de desfășurare, care a ridicat probleme multor state din regiune și din afara regiunii. Pentru țări precum Statele Unite, Rusia și într-o măsură mai mică, pentru marile puteri europene, criza a dus la declanșarea unor operațiuni militare, într-un efort neconținut de a ajunge la o oarecare formă de stabilitate politică sau strategică.

China, spre deosebire de alte puteri, a evitat până de curând războiul sirian și costurile de participare în acest conflict mortal. De aceea, Beijingul a provocat furia mai multor capitale, care le aduc acuzații de ignorare cu bună știință a unui dezastru umanitar.² Cu toate acestea, Beijingul este dispus să suporte aceste acuzații, în cazul în care obiectivele sale în regiune nu sunt afectate în nici un fel. Într-o situație foarte complexă în care statele au trebuit să se adapteze în mod constant la noi variabile, China este unicul actor care a fost în măsură să mențină instabilitatea cât mai departe.

China a început să se poziționeze ca un actor important în cadrul regiunii Orientului Mijlociu și a Africii de Nord (MENA - Middle East and North Africa region). Anii de succes economic din Orientul Mijlociu au devenit prea importanți pentru a fi ignorați, iar petrolul și gazele naturale din această regiune sunt esențiale pentru menținerea economiei chineze la nivelul actual. Economiiile din Orientul Mijlociu sunt unele dintre puținele în care mărfurile chinezești încă nu au ajuns să domine piața.³ Chiar și în situația actuală, petrolul va continua să curgă spre Est și bunurile vor continua să plutească pe nave către Vest.

China vede o mare oportunitate economică în MENA, dar de asemenea, consideră politica actuală din regiune a fi un motiv serios de îngrijorare. Beijingul a observat evenimentele din

¹ Peter, Navaro, (trad.: Victor, Bîrsan) „China – Războaiele care vor veni: unde vor fi duse și cum pot fi câștigate”, Editura Niculescu, 2011, pp. 53-56

² Jeffrey, Payne, „Is There Wisdom in China’s Approach to Syria?”, <http://thediplomat.com/2016/02/is-there-wisdom-in-chinas-approach-to-syria/>, (Accesat în 6 aprilie 2016)

³ Lu, Hui, „China’s Arab Policy Paper”, http://news.xinhuanet.com/english/china/2016-01/13/c_135006619.htm, (Accesat în 6 aprilie 2016)

Primăvară Arabă cu îngrijorare, motiv pentru care conducerea Chinei nu are nici un interes să investească masiv, pentru ca mai apoi această investiție să fie amenințată de conflicte. China are nevoie de regiunea MENA, dar se teme de faptul că direcția în care regiunea se îndreaptă ar putea fi la un moment de cotitură. Astfel, Beijingul se concentrează pe angajamentele cu statele considerate că fiind mai stabile.¹

Interesele naționale chineze nu sunt direct afectate de evenimentele din Siria, iar liderii de la Beijing sunt convinși că orice problemă între statele din regiune nu va amenința în mod fundamental relațiile cu China. China este adesea criticată, dar spre deosebire de alți actori, aceștia nu trimit în mod regulat trupe militare, așa cum o face Rusia și nu încearcă să intensifice lupta împotriva ISIS, așa cum procedează SUA și coaliția. În schimb, interesul lor major este de a-și îmbunătăți relațiile economice cu Arabia Saudită, Egipt și Iran.²

8. China nu primește refugiați Sirieni

Economia celei mai populate țări din lume nu ar avea decât de câștigat de pe urma valului de refugiați, dar scepticismul guvernului chinez nu are nimic de-a face cu economia. Războiul civil din Siria care s-a întins deja pe aproape o jumătate de decadă, și în care majoritatea teritoriului Sirian a fost ocupat de Statul Islamic, a dus la depopularea țării. Peste 4,7 milioane de Sirieni au fost nevoiți să își părăsească țara, de aici rezultând cea mai mare criză de refugiați din ultimii zeci de ani.³ Aceștia au invadat statele învecinate, dar și țările Europene, cu intenția de a ajunge în vestul Europei, unde ar primi ajutoare substanțiale.

În tot acest timp, China, națiunea cea mai populată din lume și a doua economie la nivel global, a stat și a privit de pe margine. Potrivit Înaltului Comisar al ONU pentru Refugiați de la Beijing, până la sfârșitul lunii august 2015, au existat 9 refugiați și 26 solicitanți de azil din Siria în China.⁴ Gigantul din Asia de Est se confruntă cu provocări politice, demografice, religioase și economice complexe, care l-au împiedicat să aibă în vedere primirea migranților în interiorul granițelor sale. Chiar și așa, în cazul în care China dorește să devină o putere mondială responsabilă, țara trebuie să își reevalueze ideologia care a împiedicat-o să își asume un rol activ în ameliorarea acestei crize globale.

¹ Kristine, Kwok, „Is Xi Jinping the man to defuse tensions in the Middle East? Landmark visit to Iran and Saudi Arabia revealed”, <http://www.scmp.com/news/china/diplomacy-defence/article/1901092/xi-jinping-man-defuse-tensions-middle-east-landmark>, (Accesat în 6 aprilie 2016)

² Tom Z., Collina, „Chemical and Biological Weapons Status at a Glance”, <https://www.armscontrol.org/factsheets/cbwprolif>, (Accesat în 4 Aprilie 2016)

³ UNHCR, Government of Turkey, „Syria Regional Refugee Response”, <http://data.unhcr.org/syrianrefugees/regional.php>, (Accesat în 6 aprilie 2016)

⁴ Cui, Jia, „Refugees look to end life in limbo”, http://europe.chinadaily.com.cn/china/2015-12/29/content_22849660.htm, (Accesat în 16 martie 2016)

Copii și femei, refugiați sirieni, lângă corturi ONU

Sursă: Foreign Policy

Autoritățile chineze susțin că țările occidentale au provocat criza din Siria, care a dus la exodul în masă, făcând rezoluția situației responsabilitatea acestora. În octombrie 2015, purtătorul de cuvânt al Partidului Comunist, Wu Sike, fostul ambasador al Chinei în Egipt și Arabia Saudită și fostul reprezentant special în Orientul Mijlociu, a declarat pentru „People’s Daily” că agenda SUA și a aliaților săi de „democratizare” a Orientului Mijlociu constituie originea crizei refugiaților migranți.¹

Indiferent de validitatea acestei concepții, adevărul este că țările non-vestice, cu puțină putere economică și situații precare de securitate, poartă greul populației strămutate. Statisticile de la organizația non-profit Amnesty Internațional arată că, în timp ce Turcia, Liban, Iordania, Irak și Egipt au absorbit mai mult de 4,5 milioane de refugiați sirieni, alte țări din întreaga lume s-au oferit să reintegreze mai puțin de 200.000. Pentru o țară cu populația și suprafața Chinei, astfel de numere ar fi o simplă picătură în găleată și ar putea servi intereselor economice ale țării. De fapt, chiar dacă ipotetic vorbind, China ar găzdui toți cei 4,7 milioane de refugiați sirieni, aceasta ar însemna doar 3,5 refugiați la fiecare 1000 de locuitori. Aceasta este o proporție mult mai mică decât în cazul Turciei, de 23,7 refugiați la 1000 de locuitori.² Pentru a continua aceste comparații, potrivit datelor recente de la Banca Mondială, PIB-urile pe cap de locuitor din China și Iordania sunt aproximativ egale - \$4,515 respectiv \$4,371.³

Până la mijlocul anului 2015, Iordania a găzduit aproximativ 685.000 de persoane strămutate, de mai multe naționalități, populația Iordaniei fiind de 6,6 milioane iar cea a Chinei

¹ Liang, Pan, „Why China Isn’t Hosting Syrian Refugees”, <http://foreignpolicy.com/2016/02/26/china-host-syrian-islam-refugee-crisis-migrant/>, (Accesat în 16 martie 2016)

² Christian, Caryl, „If you think Europe has a refugee crisis, you’re not looking hard enough”, <http://foreignpolicy.com/2016/02/02/the-weakest-links-syria-refugees-migrants-crisis-data-visualization/>, (Accesat în 6 aprilie 2016)

³ The World Bank, „GDP per capita (current US\$)”, <http://data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.PCAP.CD?page=1>, (Accesat în 6 aprilie 2016)

de peste 1,3 miliarde. Ideologiile politice chineze descurajează în mod activ acceptarea migranților de origine străină. Piatră de temelie a acestor politici este neimplicarea în afareile externe ale altor țări și de aceea, acceptarea refugiaților este adesea percepută ca demonstrând o preferință politică față de țara acestora de origine. Liderii de la Beijing, susțin faptul că ajutorul Chinei nu are nici o altă implicație.¹

Spre deosebire de marile puteri occidentale, China s-a opus cu vehemență intervențiilor militare externe în Siria. Prin primirea refugiaților din regiune, China ar putea risca să își încalce principiul său și să contribuie la perpetuarea situației din Orientul Mijlociu.

9. Al 3-lea Război Mondial în Siria, parte a Noii Ordini Mondiale

În ultima perioadă, faptul că atât de multe dintre cele mai mari puteri militare ale lumii se adună într-o țară atât de mică și operează acolo în mod activ, este puțin spus, îndoielnic. Chiar dacă ei pretend că motivul principal al prezenței lor acolo este lupta împotriva ISIS și nu se vizează în mod direct între ele, există oricând posibilitatea ca ostilitățile să fie declanșate în mod accidental. Cu toate acestea, pentru a înțelege mai bine ce se întâmplă, trebuie să ne amintim marele plan NWO (New World Order - Nouă Ordine Mondială), care se referă la geopolitică. Încă de la căderea Uniunii Sovietice în 1991, SUA a fost singura super-putere a lumii. Pe marea tablă de șah, SUA s-a focusat pe nevoia de a domina Eurasia, în lupta pentru resursele lumii.²

Dar se ne amintim ce a profetizat Marele Maestru Mason, Albert Pike, în scrisoarea sa către Giuseppe Mazzini, în anul 1871. Acesta spunea în felul următor:

„Al Treilea Război Mondial trebuie să fie instigat profitând de diferențele cauzate de „Illuminati” între Zion-iștii politici și liderii lumii Islamice. Războiul trebuie să se desfășoare în așa fel încât islamul și Zion-ismul politic, statul Israel, să se distrugă reciproc. Între timp, celelalte națiuni, încă o dată divizate pe această temă, vor fi constrânse să lupte până la punctul de epuizare fizică, morală, spirituală și economică completă ... Vom dezlănțui nihilității și ateității și vom provoca un cataclism social formidabil, care le va arata în mod clar națiunilor efectul ateismului absolut, originea sălbăticiei și a turbulențelor celor mai sângeroase. Apoi, peste tot, cetățenii, obligați să se apere împotriva minorității mondiale a revoluționarilor, îi vor extermina pe acei distrugători ai civilizației, iar mulțimea, dezisă de ideologiile creștinismului, a cărui spirite deiste vor fi din acel moment, fără busolă sau direcție, fără să știe încotro să își manifeste adorarea, mulțimea va primi adevărata lumină prin manifestarea universală a doctrinei pure a lui Lucifer, adus în cele din urmă, în opinia publică.”³

¹ Ministry of Foreign Affairs of the People's Republic of China, „Foreign Ministry Spokesperson Liu Weimin's Remarks on Chen Guangcheng's Entering the US Embassy in China”, http://www.fmprc.gov.cn/mfa_eng/xwfw_665399/s2510_665401/2535_665405/t928382.shtml, (Accesat în 4 aprilie 2016)

² Makia, Freeman, „Russia Already In, China to Come: Chances of WW3 Just Got Higher”, <http://www.zengardner.com/russia-already-china-come-chances-ww3-syria-just-got-higher/>, (Accesat în 4 aprilie 2016)

³ The Freedom Articles, „Get a dose of the truth”, <http://freedom-articles.toolsforfreedom.com/timeline-to-ww3-will-ukraine-develop/>, (Accesat în 4 aprilie 2016)

Axa Zion (Israel) - SUA - Marea Britanie a fost capabilă să doboare țări precum Irak, Libia și Sudan cu o relativă ușurință, dar Siria a fost o piatră de hotar în drumul lor spre dominația mondială, din simplul motiv că are niște aliați puternici, cum ar fi Iranul și Rusia, care au intervenit să-i apere. Această axa Zion-istă, a mers atât de departe în mijloacele de cucerire a Siriei, încât a creat și finanțat un grup de teroriști militanți pentru religie, ISIS. Operațiunea Psy ISIS a fost complet expusă în nenumărate rânduri, dar cu toate acestea, deși este acum cunoscut faptul că Israelul și SUA se află în spatele ISIS, aceste „adevăruri” ajung cu greu și la opinia publică.¹

Întrebarea este dacă sunt întradevăr acești manipulatori geopolitici capabili să declanșeze al 3-lea Război Mondial în Siria. Vor merge oare atât de departe pentru a cuceri această națiune din Orientul Mijlociu?! Dacă ce se știe până la ora actuală în legătură cu planurile lor este veridic, pentru a doborî Iran-ul, trebuie ca mai întâi să fie înlăturată Siria. Doar timpul va spune dacă acest dezastru se va produce, însă până atunci, datorită aglomerării trupelor militare în regiune, șansele cresc simțitor.

10. Posibilul scenariu al viitorului apropiat

În acest posibil scenariu, părțile oponente sunt SUA împreună cu aliații săi și alianța Rusia – China. „Pentru moment China (încă) mai convine teoretic rușilor – ca greutate – pentru un parteneriat strategic echilibrat, dar ceea ce împiedică apropierea dintre Moscova și Beijing nu e doar diferența de calibr, care contează atât de mult în cazul relației rușilor cu americanii. În viitorul apropiat lucrurile se vor schimba, la agendele geopolitice diferite adăugându-se și o vădită disproporție între jucători ...”²

Există un număr important de factori care ar putea duce, realist vorbind, la declanșarea unui Al Treilea Război Mondial. În primul rând, un potențial colaps economic al Europei, în același timp cu disoluția NATO, în cazul în care Rusia ar avea divergente puternice cu Europa Centrală și zona Mării Baltice.

După o serie de eșecuri globale din partea Statelor Unite, turbulențele din Orientul Mijlociu ar putea izbucni într-o serie de războaie violente, care în cele din urmă ar putea duce la unificarea multora dintre țările din Orientul Mijlociu, într-un mare califat islamic.

Resentimentele fără de Statele Unite cresc într-un ritm alarmant din cauza incapacității lor de a supune extremismii islamici și de a opri extinderea puterii Ruse în Europa. Acest fapt ar putea duce la o izolare americană, care ar putea provoca o nouă criză economică la nivel mondial, o a 2-a Mare Depresiune.

Dacă NATO ar fi slăbit sau nu ar mai exista, iar ONU s-ar destrama datorită tensiunilor la nivel mondial, în acel moment nu ar mai exista forțe suficiente de puternice pentru a

¹ Bernie, Suarez, „10 Signs That Isis Is A Scripted Psyop”, <http://www.activistpost.com/2014/09/10-signs-that-isis-is-scripted-psyop.html>, (Accesat în 4 aprilie 2016)

² Oleg, Serebrian, „Rusia la răspântie – Geoistorie, geocultură, geopolitică”, Ediția I, Editura Chișinău: Cartier, 2014, p. 115

contrabalansa puterea Rusia – China. Războiul s-ar putea sfârși prin reamenajarea drastică a granițelor naționale și înfrângerea umilitoare a Statelor Unite și a aliaților săi. SUA nu ar putea fi distrusă și ar rămâne o națiune independentă, însă s-ar putea confrunta cu condiții aspre, restricții după pierderile sale și ar putea fi obligată să plătească despăgubiri. Rusia ar putea absorbi o mare parte din Europa și Asia Centrală, în timp ce China ar absorbi Coreea, Asia de Sud-Est și Indonezia.

China, Rusia și India vor deveni foarte apropiate datorită sistemelor lor comerciale, iar datorită acestui fapt Rusia ar putea intra într-un boom economic. În acest caz, cu siguranță Putin ar începe finanțarea mai multor proiecte în privința dezvoltării tehnologiilor militare ruse. Economia Chinei s-ar putea opri din potențiala spirală descendentă, însă ar rămâne stagnantă.

Bibliografie:

1. BBC News, „Islamic State group: Crisis in seven charts”, <http://www.bbc.com/news/world-middle-east-27838034> , (Accesat în 16 aprilie 2016)
2. Bernie, Suarez, „10 Signs That Isis Is A Scripted Psyop”, <http://www.activistpost.com/2014/09/10-signs-that-isis-is-scripted-psyop.html> , (Accesat în 4 aprilie 2016)
3. Christian, Caryl, „If you think Europe has a refugee crisis, you’re not looking hard enough”, <http://foreignpolicy.com/2016/02/02/the-weakest-links-syria-refugees-migrants-crisis-data-visualization/> , (Accesat în 6 aprilie 2016)
4. Cui, Jia, „Refugees look to end life in limbo”, http://europe.chinadaily.com.cn/china/2015-12/29/content_22849660.htm , (Accesat în 16 martie 2016)
5. Daniel, Barker, „Prepping, elitist-style: World's super-rich preparing for societal collapse with high-tech security systems, impenetrable homes and bulletproof everything”, http://www.naturalnews.com/051898_safe_rooms_high-tech_security_elite_prepping.html, (Accesat în 16 martie 2016)
6. David, Raven, „WWIII fears as Kim Jong-un threatens China with 'nuclear war' and declares country 'an enemy'”, <http://www.mirror.co.uk/news/world-news/wwiii-fears-kim-jong-un-7665166> , (Accesat în 4 Aprilie 2016)
7. Ionuț, Constantin, „Rusia: Paradigma eurasiatică, între teorie și realități geopolitice”, Editura Top Form, București, 2014
8. Jake, Burman, „ISIS Warning: Horrifying map of target countries it wants to dominate in Europe by 2020”, <http://www.express.co.uk/news/uk/597254/ISIS-Map-Europe-Terror->

- [Organisation-Andrew-Hosken-Caliphate-Abu-Musab-al-Zarqawi](#) , (Accesat în 10 martie 2016)
9. Jean-Sylvestre, Mongrenier, (trad.: Alexandru, Șiclovan), „Rusia amenință oare Occidentul?”, Ediția I, Editura Cartier, Colecția „Cartier istoric”, 2010
 10. Jeffrey, Payne, „Is There Wisdom in China’s Approach to Syria?”, <http://thediplomat.com/2016/02/is-there-wisdom-in-chinas-approach-to-syria/> , (Accesat în 6 aprilie 2016)
 11. Kim, Ga Young, „WPK lays out scathing new approach in relations with China”, <http://www.dailynk.com/english/read.php?cataId=nk00100&num=13836> , (Accesat în 4 aprilie 2016)
 12. Kristine, Kwok, „Is Xi Jinping the man to defuse tensions in the Middle East? Landmark visit to Iran and Saudi Arabia revealed”, <http://www.scmp.com/news/china/diplomacy-defence/article/1901092/xi-jinping-man-defuse-tensions-middle-east-landmark> , (Accesat în 6 aprilie 2016)
 13. Liang, Pan, „Why China Isn’t Hosting Syrian Refugees”, <http://foreignpolicy.com/2016/02/26/china-host-syrian-islam-refugee-crisis-migrant/> , (Accesat în 16 martie 2016)
 14. Lu, Hui, „China’s Arab Policy Paper”, http://news.xinhuanet.com/english/china/2016-01/13/c_135006619.htm , (Accesat în 6 aprilie 2016)
 15. Makia, Freeman, „Russia Already In, China to Come: Chances of WW3 Just Got Higher”, <http://www.zengardner.com/russia-already-china-come-chances-ww3-syria-just-got-higher/> , (Accesat în 4 aprilie 2016)
 16. Maria Cristina, Sburlea, „Armed Conflict and Terrorism in Asia after World War II, București: Editura Centrul Tehnic – Editorial al Armatei, 2011
 17. Michelle, Nichols, „Russia, China Want UN Focus on Militants Using Poison Gas in Syria”, <http://uk.reuters.com/article/uk-mideast-crisis-syria-chemicalweapons-idUKKCN0XA2EM> , (Accesat în 17 aprilie 2016)
 18. Mihai-Ștefan, Dinu, „Federația Rusă – elemente cheie ale participării în OCS (Organizația de Cooperare de la Shanghai), Consiliul NATO – Rusia, BRIC (Brazilia, Rusia, India, China) și posibilele influențe în Asia Centrală și Caucaz, cu repercusiuni asupra României”, Editura Universității Naționale de Apărare „Carol I”, București, 2010
 19. Ministry of Foreign Affairs of the People’s Republic of China, „Foreign Ministry Spokesperson Liu Weimin's Remarks on Chen Guangcheng's Entering the US Embassy in China”, http://www.fmprc.gov.cn/mfa_eng/xwfw_665399/s2510_665401/2535_665405/t928382.

- [shtml](#) , (Accesat în 4 aprilie 2016)
20. Oleg, Serebrian, „Rusia la răspântie – Geoistorie, geocultură, geopolitică”, Ediția I, Editura Chișinău: Cartier, 2014
21. Peter, Navaro, (trad.: Victor, Bîrsan) „China – Războaiele care vor veni: unde vor fi duse și cum pot fi câștigate”, Editura Niculescu, 2011
22. Rob, Virtue, „Putin's boost in battle against ISIS: China preparing to 'team up with Russia in Syria’”, <http://www.express.co.uk/news/world/610286/China-preparing-to-team-up-with-Russia-in-Syria-Boost-for-Putin-in-battle-against-ISIS> , (Accesat în 10 martie 2016)
23. Shashank, Joshi, „Is World War Three between China and the West inevitable?” <http://www.telegraph.co.uk/news/uknews/defence/11941416/Is-World-War-Three-between-China-and-the-West-inevitable.html> , (Accesat în 16 martie 2016)
24. Stefan, Stanford, „'Extremely Unusual Events' Suggest Prelude To WW3 As US Proxy War With China And Russia Gets Ready To Explode Burning Hot!”, http://allnewspipeline.com/Extremely_Unusual_Events_Prelude_To_WW3.php , (Accesat în 16 martie 2016)
25. The Freedom Articles, „Get a dose of the truth”, <http://freedom-articles.toolsforfreedom.com/timeline-to-ww3-will-ukraine-develop/> , (Accesat în 4 aprilie 2016)
26. The World Bank, „GDP per capita (current US\$)”, <http://data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.PCAP.CD?page=1> , (Accesat în 6 aprilie 2016)
27. Tom Z., Collina, „Chemical and Biological Weapons Status at a Glance”, <https://www.armscontrol.org/factsheets/cbwprolif> , (Accesat în 4 Aprilie 2016)
28. Vikas, Shukla, „Strong Indications Of World War 3 Between The U.S. And China”, <http://www.valuewalk.com/2015/10/strong-indications-of-world-war-3-between-the-u-s-and-china/> , (Accesat în 16 martie 2016)
29. UNHCR, Government of Turkey, „Syria Regional Refugee Response”, <http://data.unhcr.org/syrianrefugees/regional.php> , (Accesat în 6 aprilie 2016)